

ONDŘEJ JÍLEK: TÁTA O NOVÉM OLYMPIJSKÉM HRDINOVI METODĚJOVI

Sport MAGAZÍN

číslo 7 / 13. února 2026

LUCIE NESTRAŠILOVÁ

ROZHOVOR S ŠÉFOVOU HOKEJOVÉHO KLANU O VÝCHOVĚ, STRASTECH A ŠTĚSTÍ

NEJDŘÍV DIPLOM, AŽ PAK NHL

UZÁVĚRKA ČÍSLA 7 BYLA 9. 2. 2026 / TITULNÍ FOTO SPORT: PAVEL MAZÁČ

Hokejová Klapzubka

O Klapzubově jedenáctce kdysi fantazírovala většina sportovních nadšenců, jelikož bývala v povinné školní četbě. I já ji měl ve čtenářském deníku. Fascinující fiktivní příběh chalupníka Klapzuby, který vypěstoval z početných synů nejlepší fotbalový mančaft na světě, vykreslil spisovatel Eduard Bass k dokonalosti. Jeho kluci porazili i lidožrouty, surovou Barcelonu přehráli vychytrale v kaučukových krunýřích.

V pozadí rodinné fotbalové mašiny působila jako starostlivá, podporující, klidná síla maminka Marie alias Klapzubka. Na ni jsem si vzpomněl, jakmile jsem vstřebal dnešní hlavní rozhovor z cyklu Branky, děti, rodiče, který by mohl zaujmout i ty Klapzubáky.

Lucie Nestrašilová nezahrnuje láskou jedenáctku potomků, ale jednu kompletní formaci, která má taky co do činění s kaučukovým produktem. Na celou planetu by rodinná hokejová letka nestačila, ale v NHL si značku udělala, v extralize sebrala pár pohárů, navlékla na světových šampionátech dospělý i juniorský reprezentační dres a taky přidala čerstvou hezkou stříbrnou medaili.

Vřelé vyprávění Hokejové mámy vás donutí se zamyslet nad výchovou vlastních dětí. Třeba, že není tak složité vylidnit domácí mama hotel. Že skromnost se vyplatí. Že, pro mnohé paradoxně, není na prvním místě hokej.

U ledu zůstaneme. V Miláně a Cortině nejsme ani v polovině, ale nástup nové generace českých olympioniků nemohl být okázalejší. Zuzana Maděrová a Metoděj Jílek, dvě komety z úvodního víkendu. Oběma jsme narychlo našli místo v aktuálním čísle. Šampionka zmrazila konkurenci na prkně, rychlobruslař nevěděl, jestli má stříbro oslavit, nebo prosmutnit. Fascinující reálný příběh trochu zvláštního patrona přibližuje jeho táta Ondřej.

I Klapzuba by zpozorněl.

PETR SCHIMON, vedoucí Sport Magazínu

EU Ecolabel www.ecolabel.eu

Toto periodikum bylo vytištěno v tiskárně, které byla udělena Ekoznačka EU, číslo licence SK/053/00001.

EU Ecolabel : SK/053/00001

Sbírejte, prosím, starý papír pro recyklaci.

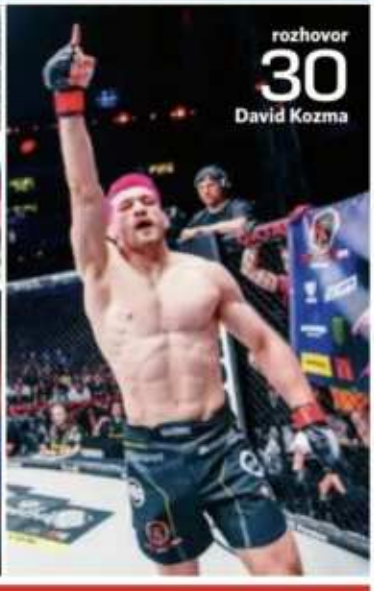
ZELENÝ BOD

PODÍL NA CELKOVÉM OBJEMU PRODUKCE SKLENÁŘSKÝCH VÝROBKŮ ČINÍ 3,22 TUN BIOGENNÍHO CO_2 EKV. A 4,44 TUN FOSILNÍHO CO_2 EKV. A ZÁROVEŇ BYLO USPOŘENO 203,60 GJ ENERGIE

43 TV PROGRAM | NABÍDKA TIPŮ NA CELÝ TÝDEN

LUCIE NESTRAŠILOVÁ

JSEM PLAČKA. PŘI HYMNĚ VŽDYCKY

Sportovní prostředí ji zná pod označením Hokejová máma. Lucie Nestrašilová, maminka vytáhlého útočníka, jenž byl oporou stříbrných juniorů, má dva vlastní podcasty. Tentokrát byla hostem pořadu Branky, děti, rodiče. „Manžel mi říkal: Hlavně zůstaň u myšlenky, na co se budou ptát. Protože já jsem hrozně ADHD," směje se velká propagátorka propojení hokeje a studia.

FOTO SPORT: PAVEL MAŽÁČ

ÚDERNÍK. Na juniorském šampionátu se Václav Nestrašil zařadil mezi hlavní postrachy stříbrného týmu.

OCELÁŘ Andrej Nestrašil při tažení za jedním ze tří titulů v třineckém dresu

TEXT: **ŠÁRKA STRACHOVÁ**
strachova@vo2max.cz

TEXT: **ZDENĚK JANDA**
zdenek.janda@cncenter.cz

Rodinný klan čítá pět synů, čtyři z nich jsou hokejisté. Jeden si zahrál NHL, ten nejmladší k ní směřuje. O téměř dvoumetrovém Václavovi se vedla řeč nejdéle. O jeho vážných komplikacích v kariéře, o studiu a hraní na americké univerzitě, o výchově, která si lásku neplete s rozmazlováním. V tradičním podcastu Lucii Nestrašilovou zpovídali lyžařská šampionka Šárka Strachová a redaktor Zdeněk Janda.

JANDA: Jaké to pro vás je, sedět na druhé straně jako ta zpovídaná?

NESTRAŠILOVÁ: „Upřímně se toho trošku bojím, protože mně hodně skáčou myšlenky. Právě proto mám na svoje podcasty velmi pečlivou přípravu. Pevně se držím scénáře. Jenže tady vůbec nevím, na co se budete ptát. (smích) Můj muž mi říkal: Hlavně zůstaň u myšlenky a u otázky, na co se ptali. Kdysi jsem dělala rozhovor se Šárkou, to jsem se cítila mnohem líp."

STRACHOVÁ: Já jsem byla u vás v podcastu na Vlně zdraví asi před třemi lety. Jak vás to vůbec napadlo?

NESTRAŠILOVÁ: „Vznikl během covidu, takže vysíláme už pět let. V tu dobu náš nejmladší syn Váša procházel zdravotními problémy, já jsem osmnáct let manažerkou homeopatické lékařské asociace, takže mám kolem sebe doktory, kteří dělají klasickou medicínu, ale i celostní. Chtěla jsem sdílet zkušenosti s léčbou Váši. Abych pomohla lidem, kteří se sportujícími dětmi řeší podobné růstové potíže. Pak se to různě nabalovalo."

JANDA: A jak vznikla Hokejová máma?

NESTRAŠILOVÁ: „Úplně si pamatuju, jak můj muž stál u krbu na dovolené v Dánsku a bavili jsme se o tom, co dál. Váša se skoro po dvou letech vracel k hokeji, shodou obrovských náhod se dostal do reprezentace a přišla mu nabídka jít do NCAA, tedy univerzitní ligy. Protože si ho vybrala University of Massachusetts v Bostonu. Když jsme to oznámili nahlas, lidi nás začali litovat ve stylu: Ježiš, ten Váša se vrátil k hokeji, a teď s ním skončí a půjde někam studovat? My jsme si říkali: Vždyť to je tak hezká cesta, spojit studium a sport. Přišlo nám to jako geniální myšlenka, i když jsme o tom moc nevěděli. Takže jsem začala vyhledávat české hráče, kteří takovou cestou prošli. Bylo jich možná na prstech jedné ruky."

STRACHOVÁ: Takže jste si založila nový podcast?

NESTRAŠILOVÁ: „Jak jsme stáli u toho krbu, říkám manželovi: Hele, mám takový nápad, že bych kvůli tomu udělala další."

JANDA: Jaká byla reakce?

NESTRAŠILOVÁ: „Že jsem se úplně zbláznila, protože kdo to bude dělat? Nakonec to dopadlo tak, že on ho dělá se mnou, já bych to sama nestíhala. Obrovsky mi pomáhá s přípravou, komunikuje s mými fanoušky. Z legrace mu říkám, že jsem mu udělala podcast na důchod. (smích) Protože on je ten zkušený hokejový táta."

JANDA: Proč se podcast nejmenuje Hokejový táta?

NESTRAŠILOVÁ: „To ne! (smích) Protože on by zase neuměl to, co já. Je to vlastně o mně, ale bez jeho pomoci by to nešlo."

JANDA: Kdy vás napadlo samu sebe označit Hokejová máma?

NESTRAŠILOVÁ: „Já jsem vůbec nevěděla, jak to nazvat. Hokejových podcastů je milion, takže jsem nechtěla být jenom další. Už vím, co je ofsajd, zakázané uvolnění, umím pečovat o ty hokejky… Na Slavii i na Spartě jsem dělala vedoucí týmu, jako máma jsem malým klukům zavazovala brusle. Pak jsem se shodou okolností potkala s Martinem Vymětalem, velkým marketingovým guru. Už vůbec nevím, proč jsem mu to začala vyprávět, protože se jinak neznáme. Ale popisovala jsem mu, jak se naše dítě konečně vracelo k hokeji, po dvou letech obrovského utrpení, a že bych chtěla povídat o univerzitě. On mi řekl: Lucie, a existuje podcast s názvem Hokejová máma?"

STRACHOVÁ: Takže jste hned byla pro?

NESTRAŠILOVÁ: „Jedna kamarádka, která se pohybuje v PR, mi říkala: jestli to nazveš Hokejová máma, to nikdo nebude poslouchat. A chlapi už vůbec ne."

STRACHOVÁ: Měla pravdu?

NESTRAŠILOVÁ: „To byl právě ten paradox. Už po prvních epizodách se ukázalo, že 70 až 80 procent posluchačů jsou muži. Jenom zbytek ženy. Je to neuvěřitelný. Chlapi neřeknou nahlas, že mě poslouchají, ale já to ve statistikách vidím. Z toho mám radost."

STRACHOVÁ: Zmiňujete vážné synovy zdravotní problémy. Co přesně se mu stalo?

NESTRAŠILOVÁ: „Začal covid, okolo března 2020, kdy jsme se vrátili ze zámoří z celosvětového turnaje Pee-Wee kategorie do třinácti let, který kluci vyhráli. To byl super úspěch. Když jsme cestovali zpátky, epidemie už vypukla, letiště bylo zavřené. Přišla celonárodní stopka, nedalo se rok sportovat. Jsme aktivní rodina, takže jsme furt něco dělali, chodili jsme na ovál, na kolo. Trochu odbočím. Náš Andrej vždycky říkal: My si pamatujeme, že jsme se báli chvíli sedět! Protože táta přišel a řekl, že jdeme něco dělat. Ale hokej se prostě hrát nedal."

JANDA: A co se dělo dál?

NESTRAŠILOVÁ: „Váša se pohybově zastavil. Předtím měl tréninky pětkrát týdně, plus zápasy. Hrály se partyzánské turnaje během lockdownu, ale na ně jsme nejezdili. Tělo mu začalo růst. Z jednoho pokoje máme doma fitko, kde cvičil, chodil za ním kondiční kouč. A ten si jednoho dne všiml, že jeho koleno není v pořádku. Ujíždělo mu, ale fakt hrozně. Můj muž se úplně zhrozil. Mám kolem sebe známé doktory, takže jsme skončili u jednoho na Bulovce. Přes všechna vyšetření se na nic nepřišlo. Až magnetická rezonance ukázala, kde byl problém. Měl v kolenním kloubu díru, koleno se odlepovalo, nechtělo se prokrvovat. Pan profesor řekl, že musí na operaci, a ještě dodal: No, ten tvůj hokej… Takže Váša se mi tam v ordinaci složil."

JANDA: Protože měl strach, že už nebude hrát?

NESTRAŠILOVÁ: „Ano. Oslovila jsem další experty a jeden mi řekl, že by počkal s operačním zákrokem, že mu nic neuteče a řezat do organismu, když roste, není dobrý. Doporučil nám, ať jsme trpěliví. Propojovala jsem klasic-

→

„UŽ PO PRVNÍCH EPIZODÁCH SE UKÁZALO, ŽE 70 AŽ 80 PROCENT POSLUCHAČŮ JSOU MUŽI. NEŘEKNOU NAHLAS, ŽE MĚ POSLOUCHAJÍ, ALE JÁ TO VE STATISTIKÁCH VIDÍM. Z TOHO MÁM RADOST."

HOKEJOVÁ MÁMA

LUCIE NESTRAŠILOVÁ

Podcasty: Hokejová máma a Na vlně zdraví

„Už 14 let jezdím se svým nejmladším synem po hokejových stadionech. Miluju to, po většinu let jsem byla malým hokejistům nablízku i jako hokejová vedoucí, vázala jsem klukům brusle na turnaji, zajišťovala ubytování, dostatečný pitný režim, svačinky a organizovala jsem vše, co s životem hokejového týmu souviselo. Mojí velkou výhodou je to, že jsem se přivdala do hokejové rodiny, kde už tři kluci hokej hráli a ve které se o ničem jiném než o hokeji v podstatě ani nemluvilo. Zvláště díky Andymu jsme měli možnost poznat, jaký přístup k hokeji mají lidé v Kanadě, Americe, v Rusku a porovnávat to s tím, jak se k němu stavíme u nás v Čechách. Nikdy jsem si nehrála na hokejového odborníka, ale když jsem pochopila, že si mnozí rodiče nevědí rady ani s těmi nejběžnějšími hokejovými problémy, snažila jsem se jim alespoň trochu pomoci."

Podívejte se na kompletní rozhovor s Lucií Nestrašilovou

INZERCE

„Přeju si lístky na fotbal a pořádně zafandit"

Allwyn je tady
Něco si přej

Dej tomu šanci.

Hraj s rozumem

Ministerstvo financí varuje:
Účastí na hazardní hře může vzniknout závislost! 18+

a allwyn

BRANKY, DĚTI, RODIČE

CO JE PODCAST BRANKY, DĚTI, RODIČE

JEHO HLAVNÍ SMYSL
Že všech úhlů pohledu popsat svět dětského a mládežnického sportu a dát tím pádem co nejvíc praktických informací především rodičům. Budeme si zvát trenéry, sportovní psychology, ale i sami rodiče nebo sportovce

NA CO SE PTÁME
Na co nejvíc konkrétních otázek: Jaký sport si vybrat? Co dělat, když se nám nelíbí přístup trenéra? Jak poznat, že je dítě nespokojené a trápí se? Kde sehnat peníze?

KDO HO UVÁDÍ
Stálou moderátorkou je Šárka Strachová, k ní se přidá někdo z dvojice Lukáš Tomek, šéfredaktor deníku Sport a webu iSport.cz, a jeho dlouholetý redaktor Zdeněk Janda. Oba mají sportovně založené děti, takže tohle téma je jim velmi blízké

JAK ČASTO VYCHÁZÍ
Každou 2. a 4. středu v měsíci

JAK JE PŘÍSTUPNÝ
Je otevřený všem, zadarmo. Abychom ho dostali k co nejširšímu publiku a tím pádem pomohli celému českému sportu. Protože je třeba dětí víc rozhýbat

KDE PODCAST NAJDETE
Na isport.cz, YouTube kanálu deníku Sport, Spotify a všech podcastových aplikacích

KDO JE PARTNEREM PODCASTU
Tím je společnost Allwyn, která se sama sportu a mladým sportovcům dlouhodobě věnuje

HOKEJOVÍ bratři Nestrašilovi devět let zpátky

kou medicínu s tou celostní. Co tři týdny jsem dělala čáry máry a dávala mu homeopatika, která doplňovala klasickou medicínu. Nakonec jsme to stihli za půl roku, navíc bez operace. Takže se vrátil v září. Jenže, bohužel, jak se moc nehýbal na nohy, začaly nám růstové problémy."

JANDA: Opět musel hokej oželet?

NESTRAŠILOVÁ: „Jeho pevné kosti se natáhly rychleji, než měkké tkáně stíhaly dorůstat. Takže když šel na led, měl obrovské bolesti, hlavně v třískách. Trpěl. My jsme pořád rehabilitovali, bylo to fakt náročné. Změnili jsme i klub."

JANDA: Proč?

„KONDIČNÍ KOUČ SI JEDNOHO DNE VŠIML, ŽE VÁŠOVO KOLENO NENÍ V POŘÁDKU. UJÍŽDĚLO MU, ALE FAKT HROZNĚ. MŮJ MUŽ SE ÚPLNĚ ZHROZIL. KOLENO SE ODLEPOVALO."

NESTRAŠILOVÁ: „Protože nám na Slavii bohužel příliš nevycházeli vstříc. My jsme potřebovali šetrnou cestu. Ne, aby byl pětkrát týdně na ledě a hrál první lajnu. Pro nás bylo hlavní, aby zůstal zdravý a mohl vedle hokeje dělat kompenzační věci. Růstové problémy trvaly skoro rok, tělo dostalo nálož růstového spurtu… Dneska má 197 centimetrů, přerostl všechny brachy, což u pátého dítěte v rodině není úplně normální. Takže šílený, skoro dva roky to trvalo. Zachránila nás Sparta, hlavně pan Kročák, který ho znal odmalička. Vycházeli mu vstříc. Cílem tehdy nebyla NHL, hlavně jsme chtěli, aby byl zdravý."

JANDA: A chtěl to někdy on sám od sebe zabalit, nebo měl pořád vůli?

NESTRAŠILOVÁ: „Hrozně miloval hokej. Ale k tomu se ještě pojí zajímavost: můj muž už nechtěl hokejistu! Sám o tom mluví, jenom to potvrzuju. Já jsem přivedla do rodiny ajťáka, ale vzhledem k tomu, že jsem znala cestu starších kluků včetně Andyho, líbilo se mi hokejové prostředí. Takže jsem si kluka přála."

JANDA: A porazila jste manžela, který toužil po dceři.

NESTRAŠILOVÁ: „Hrozně moc! Proto máme pejska holčičku. (smích) Teď ji bohužel máme nemocnou a bála jsem se, že přijdu i o muže. Protože to je jediná holčička v rodině, a když jsme si s Andym psali, že budeme muset pejska operovat, tak jsme si mysleli, že budeme muset operovat i tatínka. Přál si holčičku, ale prostě umí jenom kluky."

JANDA: Má jich pět.

NESTRAŠILOVÁ: „Počkejte, jeden je můj, čtyři jsou jeho. A společně máme Vašíka. Takže si pořídil holčičku pejska, a to je láska neuvěřitelná."

JANDA: Nejmladší syn se hned měl k hokeji?

NAŽIVO za mikrofonem s Hokejovou mámou Šárka Strachová a Zdeněk Janda

TĚMĚŘ dva metry dávaly zabrat i juniorským šampionům ze Švédska

NESTRAŠILOVÁ: „Mám fotku Váši, jak ještě v plíně běhá s hokejkou a je do toho úplně šílenej. V šest ráno nás budil, protože si tahal hokejovou branku, která byla větší než on. On to miloval i v době, kdy měl obrovské bolesti. Muselo to pro něj být šílený. Jednoho dne seděl na sedačce, to mám před očima, a říkal: Mně už nic v životě nedělá radost. Brečel, byl položenej. My jsme s manželem seděli a věděli, že musíme něco udělat. Potom jsme ho dali na tu Spartu. Jsme moc vděční, co pro nás udělala Slavia, ale pak ho zachránil právě pan Kročák ve Spartě."

STRACHOVÁ: Jak probíhala změna?

NESTRAŠILOVÁ: „Váša nesnáší změny a nové prostředí. To fakt nedává. Nezapomenu, jak jsme ho druhý den poté, co si zabalil věci na Slavii, přivezli na Spartu na první trénink. Šli jsme s manželem na kafe, uběhla hodina, dvě, tři. Ještě jsme potom asi hodinu čekali před halou, abychom mu nenarušovali jeho prostor. Váša pořád nikde. Už nám to přišlo divný, tak jsem ho šla dovnitř hledat. Pamatuju si, že jsem ho objevila a on hned spustil: Já domů nejdu, budu tady bydlet."

STRACHOVÁ: Hned po prvním tréninku se tam takhle našel?

NESTRAŠILOVÁ: „Ano, okamžitě. Musím říct, že to pro něj byl restart. Věděli jsme, že musíme něco udělat, protože jinak skončí s hokejem, bude smutný a těžko si najde jinou cestu… Ve Spartě to přišlo první den."

JANDA: Naposledy prošel draftem, navíc má stříbro z dvacítek.

NESTRAŠILOVÁ: „Je vicemistr světa. Paráda. Poslední rok byl naprosto úžasný a víme, že ne každý může být takhle krásný. Doufám, že si nevybral všechno."

STRACHOVÁ: Jak jste si mohli vůbec představit, že by Váša nebyl hokejista, když se v rodině všechno točilo kolem hokeje? To by byl asi malý zázrak, ne?

NESTRAŠILOVÁ: „No, možná jo, ale…(přemýšlí) My to máme v rodině tak, že v době, kdy Váša vyrůstal, ho profesionálně hrál jenom Andy. Hokej sice byl prim, ale už jsme měli dvě zkušenosti, že se s ním dá skončit. To byl případ Borise a Viktora. Možná jsme si mysleli, že na to Váša nebude mít ani povahu, protože je docela cíťa. Nebylí jsme si jistí, jestli to dá. On nás poslední dva roky jenom překvapuje. Asi jsme si mysleli, že je víc mimino, než ve skutečnosti je."

STRACHOVÁ: Jak vypadal běžný život, když byli kluci menší?

NESTRAŠILOVÁ: „Já vám popíšu, jak to bylo. Přívdala jsem se do rodiny Nestrašilů, takže jsem si vydala tři kluky, přivedla tam svýho ajťáka a potom společně máme Vášu. Jsme s manželem spolu přes 25 let, takže jsem u velké části výchovy jeho kluků asistovala. Když už byli větší, pochopitelně. Vybavuju si, jak jsme třeba řešili odchod Andyho do kanadské juniorky, ale jinak se nechci hlásit k tomu, že jsem s nimi byla odmala. To by nebylo fér. Kluci mají svoji skvělou maminku. Andy je neuvěřitelně rodinný typ, má už tři děti. A k bráchovi Vášovi se neuvěřitelně měl, přebaloval ho. Prostě ho jako mimino miloval."

VÍTĚZ USHL s týmem Muskegon Lumberjacks: Václav slaví i s americkou rodinou, u které žije

TOLIK BODŮ (2+6) POSBÍRAL V SEDMI UTKÁNÍCH NA POSLEDNÍM JUNIORSKÉM MS ÚTOČNÍK VÁCLAV NESTRAŠIL, NEJMLADŠÍ Z BRATRŮ. DVACÍTKA BRALA STŘÍBRO.

STRACHOVÁ: Jak jste k tomu všemu stíhala ještě vaši civilní práci?

NESTRAŠILOVÁ: „Jsem manažerkou homeopatické lékařské asociace. Dělám to už osmnáct a půl roku. Mojí výhodou bylo, že jsem si práci mohla dělat odkudkoliv. Home office už mám vlastně skoro 25 let. Při trénincích jsem měla počítač s sebou."

STRACHOVÁ: Jak jste se k homeopatii dostala?

NESTRAŠILOVÁ: „Úplně náhodou. Já jsem organizátor, který řídí lidi, tvoří projekty. Spíš to všechno organizuju, protože to lékaři potřebují. Oni jsou skvělí, chytří, ale většinou z praktického hlediska do života hůř použitelní, takže potřebují člověka, který jim vytvoří podporu. Aby jejich know-how šlo ven a dostalo se mezi lidi."

STRACHOVÁ: Váhala jste, jestli homeopatie je něco, čemu se chcete věnovat?

NESTRAŠILOVÁ: „Když jsem dostala nabídku, o homeopatii jsem moc nevěděla. Musela jsem si to vyzkoušet v rodině. Váša měl ve školce problémy se zánětem středního ucha, dostával opakovaně antibiotika. Až v tu dobu, i když jsem byla v asociaci už tři roky, jsem si řekla, jestli homeopatika nevyzkoušet. Když to Vášovi zabíralo, říkala jsem si: Wow! Váša byl takový pokusný králík. (smích) Chodili jsme k pediatričce, která kromě klasické medicíny vyznávala i celostní, měla v ordinaci homeopatika. Jsem jediný laik v asociaci, ale nakonec jsem si homeopatii a jiné metody celostní péče zamilovala díky tomu, že jsem to zkoušela na sobě a naší rodině. A když už i můj muž je ochotný si to vzít, to je co říct."

JANDA: Možná bychom mohli trošku objasnit, jaký je rozdíl mezi klasickou a celostní medicínou. I Šárka s tím má velké zkušenosti.

STRACHOVÁ: Já jsem hlavně nakloněná spolupráci mezi klasickou a celostní medicínou. Měly by se doplňovat. Jsou diagnózy nebo situace, kdy pomůže jedna, jindy ale druhá.

NESTRAŠILOVÁ: „Šárko, já bych to nařekla líp! Klasická medicína, ale →

FOTO ÚPORT: PAVEL MAŠÁT, ČTK/AP, ARCHIV ÚKJH, NESTRAŠILOVÉ

FANOUŠCI. Lucie Nestrašilová s manželem Václavem podporovali nejmladšího syna na juniorském MS v Minneapolis přímo z hlediště.

úplně stejně homeopatie, má svoje přednosti, ale i limity. Když se náš Andy v NHL velmi vážně zranil, báli jsme se, že nebude chodit. Absolvoval normální rehabilitaci, ale k tomu měl kokteily homeopatik, aby se tělo lépe hojilo. Někdy narazíte na limit v klasické medicíně, ale úplně stejně i v homeopatii. Jestli vám někdo bude tvrdit, že vám onkologické onemocnění vyléčí homeopatií, je blázen. Ale když podstupujete klasickou léčbu a máte nežádoucí účinky, třeba zvracení, nevolnost, únavu, tam mohou homeopatika hrát roli. Metody se krásně doplňují."

JANDA: Jak byste pro laiky vysvětlila princip homeopatik?

NESTRAŠILOVÁ: „Zjednodušeně řečeno jsou to vysoce ředěné přírodní látky z nejrůznějších bylin nebo i živočišných zdrojů. Homeopatie spouští samoléčebný proces v organismu, ale k tomu bychom mohli udělat samostatný podcast. Musím říct, že ve sportovní medicíně s tím mám skvělé zkušenosti. Když Váša odlétá do Ameriky, má u sebe homeopatickou lékárničku a já mu řeknu, co má kdy použít. Je nutné znát limity a možnosti obou přístupů."

STRACHOVÁ: Jak se brachové navzájem podporují?

NESTRAŠILOVÁ: „Skvěle, mají mezi sebou krásnou vazbu. Třeba každou neděli se doma mlátili, ale v tom pozitivním. Vždycky se těšili na neděli, že se vzájemně zmlátí."

JANDA: Proč zrovna v neděli? Proč se nemlátili v pondělí, ve středu?

NESTRAŠILOVÁ: „Ani nevím, asi proto, že se vždycky setkávali právě v neděli. (smích) Mají to dodneška. Mají se fakt hodně rádi. I když rodiny byly rozdělené, my jsme je potom spojili, tak se děti snažily zaintegrovat i mého ajťáka Dáňu (Daniela). On to neměl vůbec jednoduchý jako nesportovní dítě ve velmi sportovní rodině. Ale podporují se. A Andy, řekla bych, je nejdůležitějším článkem pro Vášu. Protože má obrovské zkušenosti, v zámoří byl dlouho. V juniorce, na farmě, v NHL. Až když se vážně zranil, musel se vrátit. Andy bráchovi pomohl i s výběrem univerzity."

JANDA: Takže mu dělá mentálního kouče?

NESTRAŠILOVÁ: „Mentora, řekla bych."

JANDA: To bylo cítit i z rozhovoru, který s vámi a manželem pořídil Pavel Bárta, zkušený reportér Sportu, při juniorském šampionátu.

NESTRAŠILOVÁ: „No jasně, je to úžasná ikona ve sportovní žurnalistice. My s ním seděli v Minneapolis asi čtyři hodiny."

JANDA: A tam jste zmínili i krásnou povzbuzující zprávu, kterou Andy napsal brachovi.

NESTRAŠILOVÁ: „No právě. Trošku jsem se lekla, jestli to klukům nebude vadit, protože jsme s Pavlem Bártou mluvili o všem možném a nevěděli, co všechno se v rozhovoru objeví. Manžel četl tu textovku, kterou Andy Vášovi poslal."

JANDA: Byla to zpráva, v níž mladšímu brachovi, kterého čekal první juniorský šampionát, dodal sebedůvěru. Napsal mu, že si má věřit.

NESTRAŠILOVÁ: „Ať se hlavně nebojí. Protože tehdy ročník Andyho nebyl moc dobrý a oni měli z Kanady a Ameriky až moc velký respekt. Báli se jich, protože všichni říkali, že na ně nemají. A když zjistili, že to není pravda, už bylo pozdě a bylo po mistrovství. Dodal, že jestli něčeho lituje, tak toho, že nebyl tehdy statečnější. Pavel (Bárta) tu zprávu celou otiskl, ale mám dojem, že je velmi motivační a vůbec to nevadí. Kluci spolu takhle fungují."

STRACHOVÁ: Proč vlastně nejmladší syn Václav odešel do Ameriky? A kdy přesně?

EBYLO TO TAK, ŽE BY SI VÁŠA ŘÍKAL: JÁ VÁM VŠEM UKÁŽU! ŠEL SI POSTUPNOU, TRPĚLIVOU CESTOU."

HOKEJOVÁ DYNASTIE NESTRAŠILŮ

Václav NESTRAŠIL
Otec a mentor, který podporuje své syny. Klíčovou roli hrála rodina i v podpoře nejmladšího Václava, přestože původně nechtěl, aby se věnoval hokeji. Má 4 vlastní syny, pouze Daniel je vyženěný.

Lucie NESTRAŠILOVÁ
U hokeje dělala vedoucí mládežnického týmu. Má vlastní podcast Hokejová máma a Na víně zdraví. Do rodiny Nestrašilů se přivdala před 25 lety, takže byla i u výchovy tří synů současného manžela.

Boris NESTRAŠIL 36 let
Nejstarší ze synů (ročník 1989) začínal ve Slavii. Působil v Letňanech, hrál nižší soutěže za Benešov, druhou ligu za Řisuty, pak za Roudnici nad Labem, Slavoj Zbraslav a Teslu Žižkov. Vystudoval vysokou školu ekonomického směru, je činný v byznysu.

Andrej NESTRAŠIL 34 let
V 17 letech odešel ze Slavie do QMJHL, získal Calder Cup za vítězství v AHL, hrál ECHL, během tří sezon sehrál 128 zápasů v NHL za Detroit a Carolinu, nastupoval v KHL, teď je útočníkem Třince, s nímž má tři tituly. Účastník dvou MS do 20 let a seniorského MS 2018.

Viktor NESTRAŠIL 29 let
Prostřední z bratrů (narozen 1996) vyrostl ve Slavii, byl i v Letňanech. Hrál za Jindřichův Hradec, Prostějov, Porubu, Kobru Praha, v české Univerzitní lize, byl taky v Tappara Tampere. Končil před šesti lety ve Velké Británii a Frýdku-Místku. Cestuje po světě, pohybuje se v byznysu.

Daniel VELTRUSKÝ
Jediný ze sourozenců, který nehrál hokej. Věnuje se IT. Maminkou je Lucie Nestrašilová, která ho „přivedla" do rodiny Nestrašilů.

Václav NESTRAŠIL 18 let
Jediné společné dítě manželů Nestrašilových. Naposledy hrál na MS dvacítek, získal stříbro. Nejmladší z rodiny. V 15 letech odešel ze Slavie do Sparty, kde mu zachránili kariéru. Měl velké zdravotní problémy, doktoři říkali, že ani nebude hrát hokej. Dvě sezony působil v Muskegonu a vyhrál USHL, nyní patří k oporám celku univerzity Massachusetts. V roce 2025 draftován v prvním kole Chicagem.

NESTRAŠILOVÁ: „Teď to budou dva roky. Jemu se dařilo, hrál na Spartě v dorostu, ale vypadalo to, že si hraje na pana profesora, což můj muž úplně nedával. Chtěl, aby do toho kluci dávali sto procent, a Vášovi stačilo jeho čtyřicet, padesát. Už byl tehdy domluvený s University of Massachusetts, tak jsme začali zjišťovat, kam se dá jít, aby u toho mohl hrát. S tipy nám pomáhal i Andy a nakonec to hodně rychle klaplo."

STRACHOVÁ: Takže v šestnácti letech vyletěl z domova. Jaké to je pro mámu? Nejen pro tu hokejovou.

NESTRAŠILOVÁ: „Můj muž se hrozně těšil, že odejde! (smích) Všechny děti, které bydlely s námi, jsme v osmnácti, devatenácti vyháněli z domova, aby se postavily na vlastní nohy. Boris dostal garsonku, nechtělo se mu úplně, ale věděli jsme, že se o sebe kluci budou muset jednou postarat sami."

JANDA: Tohle bude znít krásně, až střihneme do upoutávky, že jste vyhazovali děti z domova.

NESTRAŠILOVÁ: „No to jo. Můj muž u toho mého ajťáka, který je čtvrtý v rodině, říkal: Hele, Dáňa je trošku jinej, ještě mu tady pokojíček necháme. Já mu ho ale vystěhovala ke krbu a řekla: Ne, on prostě půjde, vždyť už je čas, má kde bydlet! (smích) My děti, v uvozovkách, vyháníme. A myslím, že to skvěle funguje. Tedy pokud mají kam jít. Váša šel výrazně rychlejí. Můj muž to neřešil, pátý dítě, tam už vás spousta věcí nechá klidným…"

STRACHOVÁ: Ale co vy?

NESTRAŠILOVÁ: „Já to zvládala velmi špatně. Ve chvíli, kdy odletěl, 1. února, jsem dostala kašel. A kašlala jsem tři měsíce. Už jsem všem lezla na nervy, ale věděla jsem, že je to psychosomatické. Nebyla jsem schopná se toho zbavit. Váša tehdy letěl na ESTU (povinná online cestovní registrace nejen pro Čechy cestující do USA bez víza za účelem turistiky nebo obchodu) a po 90 dnech se musel minimálně na 24 hodin vrátit mimo Ameriku. Takže jsem si koupila letenku na Island, kde jsme se potkali na den. Já přiletěla, po třech měsících celodenního kašle, a když jsem ho viděla na letišti… Na dítěti hned poznáte energii. Byl šťastný, já přestala kašlat. Přitom první dva dny po odletu byly příšerný. Psal, kam jsme ho poslali, že tam nebude, že jsou tam všichni divní! Protože nenávidí změny."

JANDA: Letěl sám?

NESTRAŠILOVÁ: „No jasně, tak se to dělá. Co máte dělat? Posadíte ho na letadlo."

JANDA: A nazdar.

NESTRAŠILOVÁ: „Jo. Vy se hroutíte, pláčete, i dítě uroní slzu. To je v šestnácti letech vlastně hezký. Odletí sám, tam si ho někde převezme. Jak přiletěl v půlce sezony, tak ještě neměl přidělenou rodinu, protože s tím nikdo nepočítal. Naštěstí je jeho rodina naprosto skvělá. Má americkou maminku, která je mi velmi podobná, akční, takže si s manželem řekli, že když mají dva kluky, pořídí si ještě jednoho. Byl to spontánní nápad. Já bych s ním možná i letěla, ale to by mi muž asi nedovolil."

STRACHOVÁ: Věděli jste, do jaké rodiny půjde?

NESTRAŠILOVÁ: „Vůbec jsme neměli možnost se s ní dopředu kontaktovat. Je to výchova šokem."

STRACHOVÁ: Já bych si to u dcery vůbec nedovedla představit. Jasně, synovi bylo šestnáct, ale i tak. Pustit ho samotného z domova?

NESTRAŠILOVÁ: „U holek je to jiné. My jsme měli zkušenost s Andym,

HVĚZDA aktuálního univerzitního týmu v USA

VŠICHNI pohromadě: nahoře Viktor, Boris a Andrej, dole táta, máma, Václav a „ajťák" Daniel

FOTO: ARCHIV LUCIE NESTRAŠILOVÉ

ROK 2018 a Andrej Nestrašil na šampionátu v Dánsku páli na švédskou branku

že jít do rodiny není problém, protože už on ji měl skvělou. Toho jsme se úplně nebáli. Když jdete na sezonu, máte s rodinou normálně rozhovor předem, bavíte se. Ale tím, že to bylo z týdne na týden, nešlo to. Váša se jednou vrátil z Finska z turnaje, táta mu volal a povídá: Ani se nevybaluj, letíš do Ameriky. To bylo tak rychlý, že přidělenou rodinu neměl, bydlel u koordinátorky. Čekalo se, komu ho dají. A je to opravdu úžasná rodina. Jejich děti jsou vlastně i naše. Američtí kluci, kterým je sedm a deset, ho mají za bráchu, k Vánocům dostali jako dárek výlet do Minneapolis, aby mu mohli fandit při juniorském šampionátu. Prostě ho berou za svého. Takže ano, normálně můžete mít kontakt s rodinou dopředu, ale u nás to byl takový ficák, že jsme to nestihli. Začátky byly těžké. Když loni v září poprvé letěl na univerzitu, psal mi stejný zprávy jako předtím, když v šestnácti letěl do Muskegonu v USHL. Zase to byla změna, jenže to už jsem se nehroutila, jenom mu posílala screeny dva roky starých zpráv a říkám: Hele, tohle už tady bylo. Ale ten odlet byl těžký a jsem ráda, že se na to, Šárko, ptáte."

STRACHOVÁ: Protože to určitě lidi zajímá.

NESTRAŠILOVÁ: „Ano, volají mi maminky kluků, kteří odešli nebo se chystají. A také mi říkají, že to hrozně těžce nesou. Nedivím se jim. Váša je tam dva roky, já jsem na něj dodneška hrozně napojená."

JANDA: Moc se nevidíte, ne?

NESTRAŠILOVÁ: „Teď docela jo, protože jeho tým vyhrál Clark Cup, což je pohár pro vítěze juniorské ligy USHL. Jeli jsme tam původně na týden, ale zůstali jsme šest. Manžel už ani neměl dovolenou… Takže díky tomu jsme s ním byli dlouho. Potom jsme se jeli podívat na univerzitu, protože byl den pro rodiny. No a pak jsme fandili na dvacítkách."

JANDA: Když vidíte, kam to dotáhl, co to s vámi dělá? Po tom všem, co jste si prožili? Je juniorský vicemistr světa, v semifinále rozmetali Kanadu…

NESTRAŠILOVÁ: „Mám trošku pocit, že v jejich týmu Muskegon v USHL, když ligu vyhráli, byla podobná energie jako na dvacítkách. Byla to taková rodina. Rozhodně to nevyhráli na šikovnost, ale na tým. A přesně v tomhle duchu se odvíjel i veleúspěšný juniorský šampionát. Moc jsme nevěděli, jakou bude mít Váša roli. Jeli jsme s trošku zvláštními pocity. Ale když jsme přiletěli, od prvního dne bylo z kluků cítit, že se mají strašně rádi a je to parta kámošů. To bylo krásný. Váša hodně dělal rozhovory pro americká média,

128

TOLIK ZÁPASŮ STIHL ODEHRÁT ÚTOČNÍK ANDREJ NESTRAŠIL V NHL. NEJVÍC SE UCHYTIL V CAROLINĚ. POTOM MUSEL SKONČIT ZE ZDRAVOTNÍCH DŮVODŮ.

REPREZENTANT Andrej reprezentoval na MS za trenéra Josefa Jandače, vlevo sedí Roman Horák, z opačné strany Roman Červenka a Tomáš Plekanec

protože tam je známější než tady. A vždycky říkal, že jsme parta kámošů, kdežto třeba Kanada je tým individualit. S manželem jsme neměli přehnaná očekávání, ale tohle na nás hned dýchlo. Bylo to unikátní. Manžel vzpomínal, že když lítal na mládežnické turnaje s Andym, vždycky se bál o výsledek. Dostávali fachy, 1:8, 2:10."

JANDA: Nebyla to tehdy zrovna úspěšná éra juniorského hokeje.

NESTRAŠILOVÁ: „Byly to špatné ročníky, to jo, ale podívejte se na ta jména. Třeba Ondra Palát, Radko Gudas… Kluci, kteří se živí hokejem. Kdo ví, jestli v současném ročníku někdo takový bude. Ale kluci se fakt měli strašně rádi."

JANDA: Podle čeho jste to zvenku poznali?

NESTRAŠILOVÁ: „To se nedá popsat ani vysvětlit."

STRACHOVÁ: To se cítí.

NESTRAŠILOVÁ: „Ano, přesně tak. Šárka to určitě zná ze sportu. To je něco… My jsme to dělali tak, že jsme se živě dívali na zápasy, klepaly se nám ruce, nohy. Druhý den ráno jsme snídali a u toho jsme se zpětně dívali na zápas s českým komentářem, což je ale úplně jiný hokej. Bylo mi trošku líto, že to fanoušci neviděli naživo, i když i skrz obrazovku asi cítili, jak tým držel při sobě."

JANDA: Ono se to i z televize dá dobře vycítit.

NESTRAŠILOVÁ: „Ale nevidíte práci kolem. Kolik kluci rozdají hitů, jak padají na hubu, protože kamera nezabere všechno. Energie týmu byla neskutečná. Když jsme se ptali Váši, jestli byl někdo, s kým si nesedl, tak prý ne. Musím dát kredit realizačnímu týmu. Před odletem jsme se báli, že to bude velký souboj eg hráčů, protože všichni hrají důležité role ve svých týmech. Povedlo se to složit, že každý bojoval za tým. Musím říct, že z toho máme asi největší zážitek. Úžasné emoce. Když slyším hymnu, vždycky brečím. Jsem plačka. Znovu ale musím říct, že mě nejvíc dojímala energie týmu a toho, že se měli rádi. To bylo nejvíc. Když kluci porazili v semifinále Kanadu a už byla jasná medaile, rozplakala jsem se."

JANDA: A když se vrátíme k těm pocitům: bylo v nich nějaké zadostiučinění?

NESTRAŠILOVÁ: „Měla jsem v sobě obrovskou hrdost na Česko, ale zadostiučinění bych to nenazvala. Že bychom potřebovali ukázat světu, co cítil, když nemohl hrát hokej. Váša mluvil o tom, že si dřív udělal seznam šedesáti hráčů na základě testů, které kluci dělali, když je pozvali do reprezentační šestnáctky. Jeho ne, což tehdy bylo naprosto v pořádku. A postupně si to odškrtával a říkal si, že teď už je lepší než ten a ten hráč. Reportér se ho potom zeptal: Teď jich tam máš kolik?"

„VŠECHNY DĚTI, KTERÉ BYDLELY S NÁMI, JSME V OSMNÁCTI VYHÁNĚLI Z DOMOVA, ABY SE POSTAVILY NA VLASTNÍ NOHY. VĚDĚLI JSME, ŽE SE O SEBE KLUCI BUDOU MUSET JEDNOU POSTARAT SAMI."

STRACHOVÁ: Co odpověděl?

TITUL! U Andrejova triumfu v Třinci nemohli chybět rodiče ani Václav.

NESTRAŠILOVÁ: „Že už jenom jednoho, Radima Mrtku. Protože byl draftovaný před ním. My jako rodiče jsme o tom seznamu ani nevěděli, takové věci si řešil sám. Nebylo to tak, že by si říkal: Já vám všem ukážu! Šel si postupnou, trpělivou cestou. Podle mě to, že se dostal do dvacítky, byl pro něj bonus. Ale nemám pocit, že chtěl někomu něco dokazovat. Hodně si vážil toho, že byl draftovaný v prvním kole. Protože kvůli tomu, že odešel do Ameriky, byl trošku černou ovcí mládežnické reprezentace. Na rok se na něj úplně zapomnělo."

JANDA: Jak to má v USA skloubené se studiem?

NESTRAŠILOVÁ: „Je to úžasné. Trošku jsem se toho bála, protože když hrajete juniorku, nemůžete chodit do školy. Takže jsme zařídili, že může studovat americkou střední školu online. I já radím ostatním, když jdou do zámoří, aby tam studovali právě online. Af rodiče nenechají děti učit se tady. Protože když měl českou školu, musel ji během měsíce dodělat, což bylo peklo. Já jsem chtěla, aby se učil v angličtině."

STRACHOVÁ: Jak zvládal jazyk?

NESTRAŠILOVÁ: „Skvěle, přitom nikdo neví odkud, nikdy se ho pořádně neučil. Akorát hrál PlayStation. Možná poslouchal rozhovory, nevím, fakt netušíme. Přitom jeho angličtina lidi ohromuje. Neměl žádné prestižní školy. Na střední škole věděli, že půjde do NCAA na univerzitu, takže mu nastavili počet kreditů, které musí splnit. Ale dělal to online, fyzicky do školy nemusel. Nedovedla jsem si moc představit, jak to zvládne na univerzitě, kde už

FOTO SPORT, ARCHIV, ARCHIV LUCIE NESTRAŠILOVÉ

BÝT jako bráchal Malý Václav sleduje přes mantinel Andreje při tréninku týmu Carolina Hurricanes.

pochopitelně do školy chodí. Musím říct, že mu to chvíli trvalo, ale zvykl si."

JANDA: Jaký panuje režim na University of Massachusetts?

NESTRAŠILOVÁ: „Ráno v devět začíná výuka, která trvá dvě, tři hodiny. Každý den. Žije v malém univerzitním městečku, všude si dojde pěšky. Dělá sportovní management, což tam studují všechny hokejky. (smích) Ale dá se vybrat i něco jiného. Pak má oběd, od dvou hodin trénink, na stadionu zůstává do šesti, do sedmi večer. Mají kondici, regeneraci. Pak přijde a musí si dělat úkoly. Ale v čem je zámořský systém dobrý: nemají tak náročné nárazové zkouškové období jako v Česku, kdy se nadrtí všechno najednou. On dostává pravidelně známky, průběžně dělá zkoušky. Málem odletěl pozdě na dvacítky, protože měl ještě zkoušku z matiky a učitelka mu to nechtěla odložit. Nakonec mu vyhověla, ale musel se za něj přimluvit trenér. Protože tam se opravdu na školu dbá, musí se do ní chodit. Zápasy hrají v pátek, a v sobotu a přes den normálně studují."

STRACHOVÁ: Jak moc je pro vás důležité kloubit hokej se vzděláním?

NESTRAŠILOVÁ: „Všichni naši kluci museli chodit na gympl. Ale asi si umíte představit, jak jejich studium vypadalo. Můj muž na to dbal, škola je základ, kluci i hodně četli. Můj syn Dáňa, ten ajťák, je technicky zdatný, takže dělal průmyslovku. Ostatní gympl. Když jsme se rozhodovali, kam půjde Váša, skoro jsme se doma rozvedli, protože jsme půl roku řešili, jestli zvolí gymnázium. To bylo v období, kdy se vracel k hokeji po dlouhé pauze. Já jsem si říkala, že je lepší ho dát na obchodku. No a vidíte, teď studuje americkou univerzitu. Modlím se, aby ji dodělal."

JANDA: Proč by neměl?

NESTRAŠILOVÁ: „Na dvacítkách jsme osobně poznali jeho amerického agenta, který říkal, že za rok, možná za dva už by mohl jít do NHL. Já říkám ne! Chci, aby měl diplom! (smích) Někteří kluci jsou v NCAA jenom dva roky, přitom univerzita je na čtyři. Ale mluvili jsme s Michalem Hrabalem, který to zvládl za tři roky, bude už končit. Já se modlím, aby Váša vydržel aspoň tři roky a školu stihl. Přála bych si, aby stál na dvou nohách. To, že byl draftovaný v prvním kole, je hezké na ego. Máme krásné mikiny, to je hezký. Potkala jsem se na dvacítkách s generálním manažerem Chicaga, další zážitek. Ale samo o sobě to nic neznamená! Ani první kolo."

JANDA: Každého hráče čeká ještě hodně práce.

NESTRAŠILOVÁ: „Víme, jak to chodí. Zažili jsme to s Andym, známe stinné stránky profesionálního hokeje. Je paradoxní, že to říkám já, ale nemyslím si, že je to vstupenka pro hezký život. Šárka asi ví, co vrcholový sport obnáší. Vy vlastně nechcete hokejistu, ale podporujete ho, aby ho mohl hrát, protože to miluje. Trošku paradox."

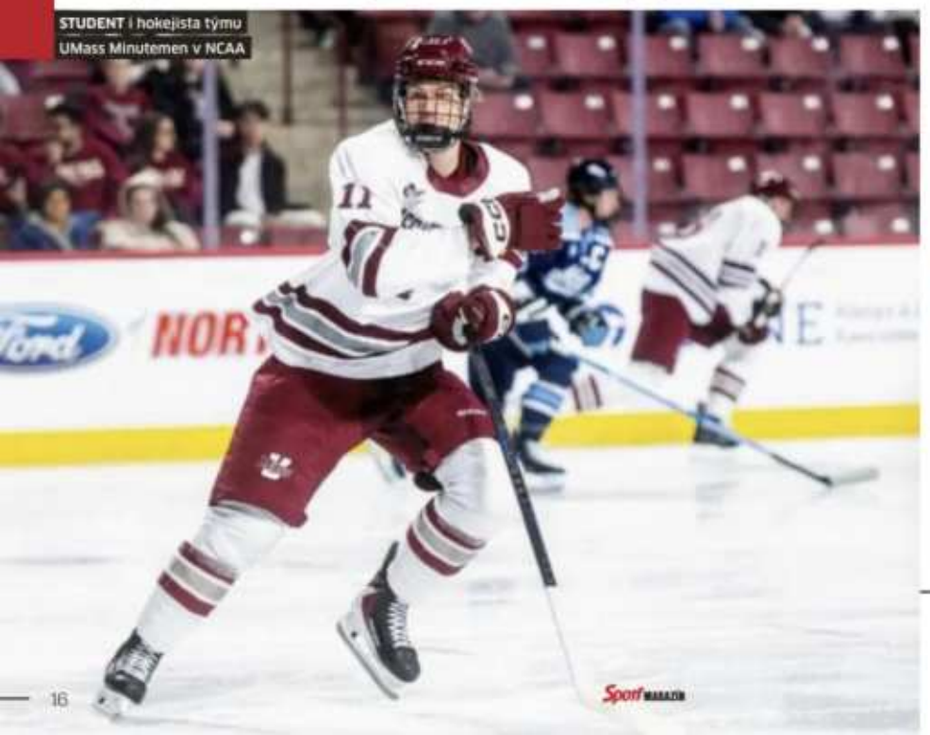
JANDA: A to si ještě táta přál holčičku.

NESTRAŠILOVÁ: „Ano, tak. (smích) On to tak hrozně miluje, že ho podporujeme. My jsme taky pacienti, milujeme to. Díváme se na všechny možný zápasy, jsme v tom dlouho. Ale na druhou stranu si vůbec nemyslím, že být vrcholovým hokejistou je štěstí. Tam je tolik složitých a těžkých situací, že ano, dokud to půjde, vždycky ho podpoříme. Ale je třeba koukat na zadní vrátka. Andymu se v NHL dařilo, měl skvělou lajnu, všechno fungovalo, ale pak se tak vážně zranil, že málem nechodil. Vypadalo to na konec. Nevíte, co se stane zítra. Takže aspoň bude mít Váša univerzitu! A jestli ji nedodělá, a já si tohle pustím, bude mi to líto."

JANDA: Teď to dostal rozkazem, takže univerzitu dokončit musí.

NESTRAŠILOVÁ: „No jasně. Já si myslím, že je to hrozně důležitý. I proto jsem založila podcast Hokejová máma. Protože když jsme si zjišťovali víc informací a mluvila jsem s kluky, kteří v zámoří působí, přišlo mi, že spojení hokeje se studiem je geniální. Zvlášť u Váši, který klame výškou, protože je biologicky opožděný. Jeho tělo potřebuje ještě dobrat. Potřebuje víc času, aby zvládnul dospělý hokej.

„BYLO MI TROŠKU LÍTO, ŽE TO FANOUŠCI NEVIDĚLI NAŽIVO, I KDYŽ I SKRZ OBRAZOVKU ASI CÍTILI, JAK STŘÍBRNÝ TÝM DRŽEL PŘI SOBĚ."

STUDENT i hokejista týmu UMass Minutemen v NCAA

Už NCAA je náročná, jemu je osmnáct, ale proti němu hrají tři nebo čtyřiadvacetiletí kluci. Covidem se to celé protáhlo. Jeho trenér Greg Carvel, který trénoval i v NHL, tvrdí, že nejtěžší je přechod z juniorské soutěže do NCAA, než z těhle univerzitní ligy do NHL. My jsme se koukali na NHL zápasy, tam se hokej hraje podobně. Nahazují se puky, jen se bruslí tam a zpátky. Jediný rozdíl je, že v NHL máte hromadu šikovných hráčů, kteří si s pukem poradí, což v běžném týmu v NCAA nemáte. Ale on už vlastně hraje napůl dospělý hokej. Moc bych si každopádně přála, aby to vystudoval. Z toho, jak mluví v rozhovorech, to podle mě už taky vnímá. Nikdy nevíte, kam vás osud zavane, sportovní kariéra je hrozně vrtkavá. Máme čtyři hokejisty, dva z nich skončili. Andy to taky málem musel zabalit na vrcholu. To, že se mu podařilo pokračovat dál, je úžasné."

JANDA: A ještě přidal tři tituly s Třincem.

NESTRAŠILOVÁ: „No paráda. Malej Váša popisuje jeho tým v NCAA tak, že hrají třinecký hokej. To nevím, jestli je reklama. Ale zpátky ke studiu: chci říct, že je hrozně důležité. Mám dojem, že už si udělal rutinu. Pochopil, že k tomu mluvíme, jsme navíc v kooperaci i s českým univerzitním hokejem, na který jsem taky hodně pyšná, si myslím, že výrazně víc hráčů do NCAA půjde. Ačkoliv to neměli v plánu. Jsem pyšná na každého kluka, kterého si univerzita vybere."

JANDA: Jak dobré vysvědčení musí mít hráč v Česku, aby se tam uchytil?

NESTRAŠILOVÁ: „Zas tak dobré ne, nebojte. (smích) Asi bude něco na tom, co se říká, že americké školství je jednodušší než české. Už na střední škole, kterou dělal online, měl pět předmětů na čtyři měsíce. I na univerzitě si jich vybere pár. Kdežto v Česku je jich spousta, učíte se je pořád dokola, každý den. Váša doma nikdy neměl pořád samé jedničky, ale na školu dbal. I proto v mém podcastu říkám, aby lidi už u desetiletého dítěte přemýšleli, že by právě americká univerzita mohla být cesta. To v praxi bude znamenat, že nebudou předtím v Česku opomíjet vzdělání. Nemyslím si, že by se to nedalo zvládnout. Když se podíváte na soupisky juniorských týmů v USHL, vedle jmen jsou loga univerzit, za které jsou přijaté, což je nádherné. Víte, že kluci přemýšlí, kam potom půjdou. I v Kanadě se tohle výrazně rozjíždí. Já to hrozně propaguju, o to víc doufám, že moje dítě univerzitu opravdu dodělá."

JANDA: Zaujalo mě, že se hodně věci dozvíte z rozhovorů, které syn někomu dal. To znám i z vlastní zkušenosti, z toho, co si děti dały na Instagram, ale doma se s tím až tak nesvěří.

NESTRAŠILOVÁ: „No jasně, to je věk, kdy jsou rodiče úplně zbyteční. Ale když je problém, to zavolají. Když dostanu esemesku, která začíná Mámo, tak vím, že něco bude chtít. Je to úplně normální. Jak máme pět kluků, zkušenost je velká. Oni až po dvacátém roce začínají být zase normální. Teď jsme ve fázi ‚no ten trapnej rodič'. Váša měl výhodu, že v Americe získal moji kopii v mladší podobě. A vy chcete mít v osmnácti šestatřicetiletou maminku, která pro

ZPĚTNÁ vazba od táty: Václav a Václav

RADA PRO RODIČE

„Myslím si, že by měli hlavně pozorovat to, co dítě baví. Jak jsem říkala o jednom ze synů, už v roce života jsme viděli, že bude propojovat kabely, takže dostal prodlužovačku. Tam je to vidět. Rodiče se ptají: Jak já zjistím, že má ten náš kluk hokej rád? Když to nevidíte, tak ho rád nemá. Musíte pozorovat svoje dítě. Jasně. I vy ho k tomu trochu přivedete, ukazujte mu různé cesty, možnosti.

Co hlavně prosazuju: Rodič jako vzor. Sorry, nic jiného nefunguje. Musím být vzorem. Jestli chci, aby dítě sportovalo, musím taky sportovat. A je důležité, aby si rodič zachoval i svůj život. Takže i já jsem nazula kecky a šla jsem si zaběhat. Dítě nesmí vidět, že jste závislí na jeho kariéře, na jeho sportu, což je taky důležitý. A hlavně – je třeba s nimi být. Protože ty roky vám nikdo nevrátí."

VÁCLAV v ohni před kanadskou brankou na juniorském MS

FOTO: PROJEKT 67, JAN MIKEŠ/ČESKÝ HOKEJ

vás udělá maximum, donese vám lívance do postele. Myslím si, že hodně věcí řešil s ní, byla taková kámoška. A potom si to řeší se sourozenci. Já se tedy spoustu věcí dozvídám z rozhovorů, třeba jako o těch šedesáti hráčích, které škrtal, což patří k věku."

JANDA: Tohle dobře znám z výchovy tří dětí.

NESTRAŠILOVÁ: „Pokud má člověk jedináčka, musí pro něj být hrozně těžký vstřebat všechny věci, když dítě prochází pubertou a dospíváním. My jsme u každého z nich měli na talíři, že jsme nejhorší lidi na světě. Pokud si to zkusíte jenom jednou, nevíte, že je to normální. U Váši jsme vůbec neřešili… Pak je výhoda, že když s vámi nemluví jeden, máte další čtyři, a stejně to nestíháte. (smích) Takže ano, dozvídáme se věci z rozhovorů. A všem rodičům říkám: To je normální, to vůbec neřešte."

STRACHOVÁ: Děti se ozvou, když něco potřebují.

NESTRAŠILOVÁ: „No jasně, hned zavolají. Což je taky úplně přirozený. Je jedno, jestli je Borisovi 36 nebo Vášovi 18. Vědí, že jsme tady pro ně. My si s Vášou tolik nevoláme, spíš si napíšeme esemesku. Ale ani to moc ne. Když volá, tak se spíš bojím to zvednout, protože si říkám, co se děje… Jsem radši, když nevolá, protože je všechno v pořádku. Každý to má jinak. Mám jednu známou hokejovou maminku, která si se synem volá každý den. To je pro mě moc. Jsem hrozně ráda, že se nám podařilo odpoutat. Jen musí vědět, že když má bolístku, jsme připravení mu pomoct."

STRACHOVÁ: Pět dětí, jak náročné to bylo utáhnout finančně?

NESTRAŠILOVÁ: „Kluci měli úplně obyčejné státní základní školy, neplatili jsme žádné soukromé. Dbali jsme na to, aby se pohybovali mezi normálními dětmi a poznali co nejvíc sociálních skupin. Na to je úplně nejlepší hokejová kabina. Co se týče hokeje, je to náročný, neumím říct, kolik to všechno stálo. Něco to stojí, ale zase to není tak hrozný. Navíc když kluci mají kontrakt, už věci dostávají. Nemůžu říct, že by hokej stál šílenou raketu. Co bylo nejvíc: když měl Váša potíže, platili jsme za kompenzační cvičení a tak. Měl i skills kouče. Nejvíc nás stály fyzioterapie, rehabilitace. Výstroj koupíte za přijatelný peníze. Třeba vestu mají kluci několik let, nechtějí ji měnit. Je nepříjemný, když na sobě mají něco nového, slepují si to izolačkou. Jo, něco to stálo, ale můj muž uměl peníze vydělat. Mnoho let dělal finančního ředitele velkých bank, což byla jeho primární profese, ale kluky vychovával skromně. Rozhodně to nebylo tak, že museli mít nejdražší helmu a hokejku. To nikdy."

JANDA: Jak podle vás sport připraví lidi na život?

NESTRAŠILOVÁ: „V Americe jsou ve firmách velice vítaní bývalí sportovci. Nemusí být přímo vrcholoví, ale manažeři vědí, že díky sportu jsou zvyklí překonávat překážky. Což také u našich kluků vidím. Nejstarší Boris je velice úspěšný v byznysovém prostředí, protože pro něj není nic problém. To samé má i Viktor, o kterém ani nevíme, kde je. Je po světě, také dělá v byznyse. Má extrémní vůli. Andy pomaličku půjde do důchodu a u něj si myslím, že to bude kluk, který se bude motat v hokeji, protože u něj byl nejdýl. Sport je prostě skvělý, naučí vás bojovat s osudem, nic nevzdat. Náš ajťák jede jinak, odmala propojuje kabely. Ale je to brácha, kterému mohou všichni zavolat, když něco potřebují. Je úplně jinej, ale krásně doplní partu hokejistů."

STRACHOVÁ: Jak snášíte, že už vám děti odrůstají?

NESTRAŠILOVÁ: „Rozhodně netrpím syndromem prázdného hnízda. Vůbec ne. (smích) Chvíli jsem byla smutná, že chlapeček odjel, ale to už taky přešlo. S tím absolutně nemám problém. Když nebudu mít podcast, budu mít něco jiného. Já mám ADHD a netajím se tím. Takže mám spoustu aktivit. Vůbec nestíhám."

„ZAŽILI JSME TO S ANDYM, ZNÁME STINNÉ STRÁNKY PROFESIONÁLNÍHO HOKEJE. JE PARADOXNÍ, ŽE TO ŘÍKÁM JÁ, ALE NEMYSLÍM SI, ŽE JE TO VSTUPENKA PRO HEZKÝ ŽIVOT."

6

MEZI ŠEST EVROPANŮ V PRVNÍM KOLE LOŇSKÉHO DRAFTU NHL SE PROSADIL VÁCLAV NESTRAŠIL. Z 25. POZICE SI HO VYBRALI CHICAGO BLACKHAWKS.

INZERCE

I když říká, že Valentýna neslaví...

Setři a vyhraj

Hraj s rozumem

Ministerstvo financí varuje: Účast na hazardní hře může vyvolat závislost! 18+

allwyn